

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010193
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620010193.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou, v trestnej veci obžalovaného K. Z. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, na hlavnom pojednávaní dňa 28. apríla 2021 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný
K. Z., nar. XX.XX.XXXX v A., trvalé bydlisko: XX Z.,

sa uznáva za vinného, že

po vzájomnej dohode s X. M. približne v čase o 03.50 h dňa 07.07.2019 na futbalovom štadióne v obci X. odcudzili z tam odstaveného motorového vozidla značky X. A., modrej farby, evidenčného čísla BL-XXXUV, a to tak, že zatiaľ čo obvinený K. Z. dával pozor či niekto nejde, obvinený X. M. bez použitia násillia z otvoreného zadného ložného priestoru vozidla odcudzil mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S9, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX/XX v hodnote 600,- Eur podľa odborného vyjadrenia, textilnú peňaženku s logom Adidas v hodnote 5,- Eur podľa odborného vyjadrenia, v ktorej bola hotovosť najmenej vo výške 260,- Eur, občiansky preukaz, bankomatovú kartu Reiffeisen bank a preukaz poistenca zdravotnej poisťovne na meno poškodeného O. I., čím spôsobili poškodenému O. I. škodu krádežou vo výške najmenej 865,- Eur,

pričom obvinený K. Z. tento skutok spáchal napriek tomu, že bol odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a iné rozsudkom Okresného súdu Malacky, spisovej značky 1T/101/2018 z 01.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spisovej značky 4To/40/2019,

t e d a

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31.07.2019, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. d), písm. l) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd pre výkon trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 22.04.2020 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 2Pv 261/19/1106-23 na obžalovaného K. Z. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a iné, na skutkovom základe opísanom vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie odpisom registra trestov na obžalovaného, výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/101/2018, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/40/2019.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými

činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný má v registri trestov celkovo 3 záznamy, odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/101/2018 zo dňa 01.02.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/40/2019 zo dňa 02.05.2019, právoplatným dňa 02.05.2019, za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov podmienčne, s určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky do 02.05.2012. Prejednáwanej trestnej činnosti sa teda obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia.

Obžalovaný uviedol, že k spáchaniu skutku úprimne ľutuje, prostredníctvom obhajcu žiadal o uloženie alternatívneho trestu. Obhajca poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil z dôvodu mladíckej nerozvážnosti.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019), kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019), rovnako ako v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31.%207.2019'> sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31.%207.2019'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31.%207.2019'> hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvého a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Príťažujúca okolnosť zistená nebola. U obžalovaného prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (2 : 0). V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Nakoľko obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin počas skúšobnej doby podmienčného odsúdenia (v krátkom časovom intervale), s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo vylúčené uložiť obžalovanému podmienčný trest odňatia slobody. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obžalovanému v čase skutku plynula skúšobná doba podmienčného trestu odňatia slobody za iný trestný čin majetkového charakteru (taktiež krádež) a pokiaľ si obžalovaný túto skutočnosť dostatočne neuvedomoval a mal k nej ľahostajný postoj, bolo by v rozpore s účelom trestu ukladať trest kratšieho trvania, ako je zákonom ustanovená trestná sadzba alebo alternatívny trest tak, ako navrhovala

obhajoba. V danej veci je naopak nutné reagovať uplatnením trestnej represie, nakoľko s ohľadom na závažnosť spáchaného skutku je možné vyvodiť záver, že tento skutok bol natoľko spoločensky škodlivý a je nutné ho posudzovať ako celospoločensky významný z hľadiska ochrany základných spoločenských hodnôt. Súd vzhľadom na povahu trestného činu, ako i predchádzajúce odsúdenie obžalovaného dospel k záveru, že na naplnenie účelu deklarovaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabráňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. Pokiaľ páchatel' spácha trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia alebo podmieneného prepustenia, je aj v zmysle judikatúry opodstatnené a žiaduce prísne potrestanie páchatel'a nepodmienečným trestom odňatia slobody za účelom dosiahnutia, resp. naplnenia všetkých funkcií, ktoré trest plniť má a ktoré neboli naplnené výkonom predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. V rámci trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 212 ods. 3 Trestného zákona v citovanom znení účinnosti, ktorá je 6 mesiacov až 3 roky (neupravenej trestnej sadby), súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovaného, na následky trestného činu a spôsob spáchania trestného činu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, čo je na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody v takomto rozsahu bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväži následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom, pritom nezasiahne neprimerane do života obžalovaného v zmysle straty pracovných návykov alebo neprimeraného postihu rodiny obžalovaného.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku)